Ч. 12 — Субота 17 (29) січня 1898. — Рік VIII

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·75

Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

(11 засїдане з дня 26 січня 1898).

(Дальше).

Д дебатї адресовій промавляв насамперед Є. Ексц. Дунаєвский. Він зазначив, що репрезентация краю з двох причин виступає з адресою до Монарха: першою єсть, щоби висказати преданність з нагоди 50-лїтного ювилею, другою — теперішнє дуже трудне внутрішнє положенє нашої Монархії. Адреса підносить зовсїм справедливо, що репрезентация нашого краю в Радї державній через 30 лїт конституцийного житя руководила ся завсїгди гадкою підпираня условий розвою нашої Монархії. Репрезентанти наші уміли завсїгди відрізнити опозицию против правительства від опозициї против цілого житя парляментарного. Наша Монархія — казав бесїдник — єсть великим склепленєм, під котрим всї народи зазнають опіки права і свободи. Хто ослабляє фундаменти того склепленя, то й причиняє ся лиш до розкладу Монархії. Дальше сказав бесїдник, що адреса згадує справедливо о потребі розширеня круга дїланя краєвих властий адмінїстрацийних, щоби не потреба з кождою дрібницею відносити ся аж до властий центральних. Що-до справ економічних то зазначив бесїдник, що передовсїм в нас самих треба шукати жерела піднесеня економічного. Наконець зазначив бесїдник і то, що адресу ухвалено в комісиї одноодушно при участи репрезентантів всїх партий.

Пос. Окуневский сказав що він єсть взагалї за адресою, але не за такою, як єї предложила комісия. Австрия єсть в розкладї, армія і бюрократия в ній сильні, але голос Австриї проминає без враженя в концертї европейскім. Бесїдник пригадав то, що дїє ся нинї з Поляками в Прусах і сказав, що противний розширеню автономії, бо боїть ся, що при нинїшній системі она вийде на шкоду руского народу. Вже при нинїшній автономії видимо, як при послїдних виборах господарили власти краєві, як гнобили і перезсїдували руский нарід. Такі історий, які діяли ся, то болить, не дозволяє годити ся на розширенє автономії.

Бесїдник наводив відтак розмову маршалка краєвого ґр. Ст. Баденього з якимсь віденьским журналїстом, в котрій маршалок сам мав признати, що жалї Русинів суть оправдані. Бесїдник дивує ся руским членам комісиї, що они згодили ся на уступ о виборах до Ради державної з соймів. На то Русини нїколи не згодять ся. Наконець заповів бесїдник поправки до поодиноких уступів і заявив, що коли ті поправки перепадуть, він і єго товариші полїтичні будуть голосувати против цілої адреси.

Пос. Єнджейович представив насамперед коротко дїяльність краєвої репрезентациї в Радї державній, відтак обговорював послїдні події в Радї державній. В справі спору язикового сказав, що всї спори язикові повинні бути залагоджувані в соймах, а дальше полємізовав з пос. Окуневским, котрому докоряв, що він у Відни ішов з нїмецкою опозициєю проти Славян.

Пос. Барвіньский зазначив становище своє і своїх приятелів полїтичних в хвили важній, коли нарід польский і руский звертають ся з адресою до улюбленого Монарха. Хвиля та буде записана золотими буквами в історії Австриї. За панованя наймилостивійшого нам Монарха нарід руский відродив ся. Церков і нарід руский підносять ся з упадку на хвалу Монархії і на пожиток краю а то відмінно від положеня руского народу і церкви в иншій сусїдній державі. Етична ідея справедливости супроти Русинів спонукала зближенє обох народів, а то не вийшло на шкоду анї Русинам анї Полякам. Та ідея справедливости тягне ся як червона нитка через цілий проєкт адреси. З засадою рівноуправненя і зі щирою охотою вдоволеня потребам обох народів стаємо перед Трон і єсьмо певні, що крок той послужить за примір иншим краям, в котрих в сїй хвили веде ся борба национальна.

Розширенє законодайного круга дїланя Сойму і розширеня атрибуций краєвої власти адмінїстрацийної уважає бесїдник потрібним і конечним та єсть певний того, що Сойм і власть адмінїстрацийна ужиють того ширшого круга дїланя на пожиток обох народів і всїх верств суспільности. Власть краєва повинна однакож допильнувати, щоби низші власти не відступали від головних основ всего ладу і порядку суспільного, а тими суть: безсторонне виконуванє законів і пошанованє прав і свобід горожаньских.

Правительственний комісар радник Двору ґр. Лось: Пос. Окуневский сказав, що реляцию Намістництва о виборах до Ради державної, предложено мінїстерству „блискавичним поїздом“, а она містила в собі богато неправ-

8)

Остров з закопаними скарбами.

(З анґлїйского — Р. Л Стівензона.)

(Дальше).

По правдї сказавши, я зараз від першої хвилї, як лиш сьвайр в своїм листї згадав про довгого Джека, побоював ся в души, що то він, той моряк з деревляною ногою, котрого я так довго надармо виглядав. Але менї було досить одного погляду на сего чоловіка. Я видів капітана, „чорного пса“, та й слїпого Пю, і менї здавало ся, що вже знаю достаточно, як виглядає буканїр — а то після мого погляду зовсїм инакше, як сей чистенький і забавний господар.

Тепер набрав я знову відваги і переступив через поріг, та приступив до того чоловіка, котрий, спершись на свою кулю, як-раз розмавляв щось з своїм гостем.

— Вибачте — кажу — мою сьміливість, чи то Ви пан Зільвер? — і подавив єму лист.

— То я, мій хлопче — відповів він — так називаю ся, а не инакше. А ти хто? — Коли він подивив ся на письмо сквайра, здавало ся менї, як би він чогось мимо волї налякав ся.

— О — сказав він тепер зовсїм голосно і подав менї руку — тепер вже знаю хто ти. Ти наш новий каютовий [1]) хлопець. Дуже мене то тїшить, що я тебе пізнав. — І він своєю величезною рукою стиснув мене за пальцї.

Як-раз в сїй хвили встав один із гостий, що сидїли в глубинї комнати і пустив ся скоренько до недалеких дверий, котрими в одній хвили вибіг на улицю і щез. Але єго поспіх звернув на себе мою увагу і менї було досить одного погляду, щоби я єго пізнав. То був той якийсь несамовитий, що не мав двох пальців на руцї, той сам, що перший прийшов був до „Адмірала Бенбова“.

— Ловіть єго! — крикнув я — та же то він той „чорний пес“!

— А що менї до того, хто він! — крикнув Зільвер — але він ще не заплатив за то, що випив. Гаррі, біжи за ним і лови єго!

Один з людий, що сидїли близько дверий, схопив ся і побіг за втїкаючим.

— А хоч би то був сам адмірал Гавке, то він мусить менї заплатити за то, що випив — відозвав ся Зільвер, а пустивши мою руку, додав: Як ти казав, хто він? Що чорний?

— „Чорний пес“ — сказав я. — А той Трелявні не говорив Вам нїчого о буканїрах? Він один з них.

— Що? — крикнув Зільвер — в моїй хатї! Бін, біжи борзенько Гаррі ви на поміч. То він такий злодюга? А ти-ж Морґане сидїв коло него і запивав ся з ним? Ходи-ж сюди до мене.

Той чоловік, котрого він звав Морґаном, старий, сивий моряк, з червоним лицем, приступив до нас, оттак як би якийсь придуркуватий, та лиш обертав в ротї тютюном з одного боку на другий.

— Ну, Морґане, — відозвав ся до него довгий Джек з дуже поважною міною — то ти перед тим нїколи не видів того „чорного— „чорного пса“? Признай ся і скажи менї правду.

— А вже-ж, що нї — сказав Морґан салютуючи.

— Та й не знаєш, як він називає ся, не правда-ж?

— Не знаю, пане.

— Та я би тобі то й радив, Томе Морґане — крикнув гостинник. — Як би ти з такою зволочию вдавав ся, то й ногою не сьмів би постояти в моїй хатї, можеш того бути певний. А що-ж він тобі говорив?

— Я вже й сам не знаю, що — відповів Морґан.

— Чи у тебе людска голова на карку, чи бараняча? — крикнув довгий Джек. — Я вже не знаю. — Дійстно не знаю. Може ти й того вже не знаєш, що ти рот роззявив. Та говори чоловіче, о чім ви так балакали?

— Ми говорили о тім, як класти корабель на бік, коли єго треба направляти — відповів Морґан.

— О тім як корабель класти на бік? Отто-ж то була розмова, сама як для вас. Иди собі та встидай ся.

Коли Морґан поплів ся на своє місце, шепнув Зільвер довірочно до мене:

---

[1]) Каютою зве ся звичайно місце на корабли (комната), де мешкає капітан корабля, або на пасажирских кораблях, де мешкають подорожні, що платять дорожше за перевіз. Каюта першої і другої кляси, відповідають першій і другій клясї на зелїзницях.

дивих подрібностий, підчас коли реляцию о неурожаю не предложено у відповіднім часї. Отже комісар правительственний поясняє, що по укінченю виборів кождий Намістник обовязаний зложити зараз справу мінїстрови — зміст реляциї опирав ся на доходженях. Результат доходжень був такий, що крім деяких неправильностий, за котрі впрочім дано нагану, не було нїяких надужить. Правительство зовсїм не виступало неприхильно проти Русинів а коли де треба було ужити войска, то длятого щоби удержати спокій і безпечність житя. Що до неурожаїв, то прецї, коли о щось просить ся, треба то докладно умотивувати а скоро зібрано дати, предложено їх зараз мінїстерству.

Новинки.

Львів дня 28-го січня 1898.

— **Іменованя.** П. Мінїстер внутрішних справ покликав до служби в Намістництві ц. к. старосту Едм. Навроцкого та поручив управу староства в Перемишлянах секретареви Намістництва Жигм. Петрускому, староства в Старім містї старшому комісареви повітовому Оск. Лїдлеви, а староства в Товмачи старшому комісареви повітовому ґр. Мавр. Дїдушицкому.

— **Перенесеня.** Львівский ц. к. висший Суд краевий переніс судових канцелїстів Мих. Сеньковского з Долини до Жидачева і Володисл, Лїсовского з Жидачева до Печенїжина.

— **Є. Ем. Кардинал Сильвестер Сембратович** жертвував при нагоді коляди 50 зр. для Руської бурси в Стрию.

— **Почетне горожаньство** надала рада громадска місточка Олеська золочівскому старостї дрови Родерови в признаню заслуг положених коло добра і розвитку міста.

— **Місто Львів** жадає другого окружного інспектора шкільного для своїх шкіл. Маґістрат уже виготовив петицию в тім дїлї, а сими днями внесе еї в соймі президент-посол др. Малаховский. В петициї сказано, що в 1873 роцї, коли творено інституцию окружних інспекторів, було у Львові 87 кляс публичних і приватних, а в 1896/7 роцї шкільнім було кляс: 262 публичних, 40 приватних і 53 науки доповняючої, разом 429 кляс з 444 учителями. Отже надзір такого значного числа кляс лиш через одного інспектора есть просто неможливий.

— **Ювілейна вистава пчільничо-огороднича у Львові.** Сполучене галицке Товариство для огородництва і пчільництва у Львові, постановило з нагоди ювілею Цїсаря урядити в другій половинї місяця вересня с. р. краеву виставу: овочів, ярин, насїня, цьвітів і инших плодів огородничих, також пчіл, меду, воску і перетворів з овочів і меду. Вистава буде уряджена на площи новиставовій в палатї дїл штуки і тревати має 14 днів. Протекторат над виставою приняв Маршалок краевий. До комітету виставового будуть запрошені горожани з ріжних околиць краю. Цїль тої вистави буде: показати, що край наш витворює і що міг би ще витворити, аби відтак помножити доходи з землї.

— **Ц. к. краева Дирекция скарбу** оповіщує: Згідно з рескриптом вис. ц. к. Мінїстерства скарбу з дня 12 січня с. р. продовжає ся сим оповіщенем речинець до предкладаня фасий до податку особисто-доходового і рентового на рік 1898 до 15 н. ст. лютого 1898. Розуміє ся, що і право активного та пасивного вибору до комісий оцїнкових будуть мати всї податники, що предложать свої фасиї до 15 н. ст. лютого (а не, як то було первістно оповіщено, до 31 н. ст. січня).

— **Нещастні пригоди.** В Новій Гробли, в ярославскім повітї, були занятї в перших днях с. м. два робітники, Василь Бира і Василь Городний з Сухої Волї стинанем дерева в лїсї ґр. Замойского, причім упадаюча смерека убила Биру на місци, а Городного легко потовкла. — Дня 4-го с. м. найдено робітників Івана Лазарука і Федя Гаврилюка в канцеляриї Анґлїйского банку в Східници на печи — неживими. Оба напалили в печи і полїзли на неї спати та загоріли на смерть. — В Луковім, лїського повіта, найдено дня 6-го с. м. перед мешканем Юрия Сарепчака труна мужчини. в котрім пізнано Михайла Євина, налогового пияка з сусїдного села Середного великого. Євин перебував через три дни в домі Сарепчака, а дня 6-го с. м. вийшов від него до Середного. Однако що був тяжко хорий, упав на дорозї і погиб. — В Лопатинї, повіта брідского, утопив ся в ставі вісїмлїтний син Томи Бурґера, що совгав ся на тонкім ще ледї. Ратунок був неможливий.

— **Огні.** В перших днях с. м. було в нашім краю в ріжних місцевостях кілька пожарів, що наробили більшої або меншої шкоди. І так дня 2-го січня вибух огонь о годинї $2^1/_2$ над раном в Синевідску вижнім. стрийского повіта, в загородї Івана Сливки та знищив всї будинки мешкальні і господарскі, сїм штук худоби, припаси збіжа, знаряди рільничі, хатну обставу і одїж. Так само потерпіли сусїдні загороди Федора Яцульчука, Луця Мицика і Федора Федоркова. Загальну шкоду обчисляють на 6270 зр., з котрих ледве трета часть була обезпечена. — Того самого дня, в тій самій порі, згоріла в Тяпчім долиньского повіта, хата і стайня Олени Диндан. Необезпечена шкода виносить 950 зр. Причина пожару доси незвістна. — Дня 5-го січня вибух огонь в Мощеници, горлицкого повіта і знищив цїлковито новозбудовану хату Теклї Добек разом з нагромадженим там збіжем. Огонь був підложений і виновників удало ся зараз віднайти та відставити до суду в Бірчи. Необезпечена шкода виносить 1500 зр. — В Жовкви вибух дня 9-го с. м. о 11-ій годинї в ночи пожар в будинку місцевого шпиталя, де містить ся канцелярия і магазин шпитальний. Папери і річи з маґазину виратовано. Причиною пожару була імовірно хибна будова комина. — В Жидачеві запалив ся дня 10-го с. м. дім Вольфа Бера Вахля, звідки перекинув ся на сусїдні обійстя і знищив один дім, стодолу, шпихлїр і дві стайнї. Шкода виносить 2350 зр., а була обезпечена лише на 1000 зр.

Телеґрами.

Лїнц 28 січня. Сойм ухвалив резолюцию, в котрий призпаючи заходи теперішного правительства жадає, щоби законно управильнив справу язикову і, тим змінив шкідливі для Нїмців постанови розпоряджень язикових.

Прага 28 січня. Ректорат політехнїки взиває студентів, щоби в понедїлок явили ся на викладах. — В міродайних молодоческих кругах уважають послїдну бесїду дра Ебенгоха за ознаку розбитя парляментарної більшости.

Берлин 28 січня. До Local-Anzeig. доносять, що Хінцї убили в Кіаочу одного нїмецкого моряка з залоги корабля: „Кайзер“.

Переписка зі всїми і для всїх.

Хто би хотів спроваджувати кукурудзу цїлими ваґонами, нехай віднесе ся в сїй справі до Редакциї „Буковини“ в Чернівцях, ул. Петровича ч. 2. (Народний Дім). Треба лиш подати, чи кукурудза має бути на насїнє, чи на муку, (бо на насїнє лїпше сегорічна, а до меленя торічна), і чи набір має бути в мішках, чи нї. Розуміє ся, що треба подати також найблисшу стацию зелїзницї, до котрої товар має бути доставлений. Товар можна дістати російский або ру-

---

— Той Том Морґан то честна душа, лиш що трохи дурний. А тепер — говорив він дальше — нехай трохи подумаю. „Чорний пес“? Нї, такого прізвища я ще не чував. А всеж-таки, я того чоловіка вже видів. Він заходив сюди часом з якимсь слїпим чоловіком.

— То буде той сам — сказав я — слїпого знаю також, він називає ся Пю.

— Правда — відозвав ся Зільвер тепер вже зовсїм змішаний. — Пю! він таки дійстно так називає ся, а виглядає як кит. Коли того „чорного пса“ зловимо, то будемо могли дати капітанови Трелявні добру вість. А він умів добре бігати. Маю таких моряків, що лїпше бігають як він. Коли хто, то він его здогонить. Він говорив о тім, як класти корабель на бік? Я его положу на бік!

Через цїлий той час стукав він своєю кулею бігаючи по господї та бив кулаками об стіл, та був так роз'ярений, що й найздібнїйший судия кримінальний і тайний аґент полїцийний були би повірили, що він невинний. В менї віджило знову давне підозрінє, коли я побачив „чорного пса“ в господї „під дальновидом“, і я длятого на кухаря дуже пильно уважав. Але він був мудрійший від мене і битий на всї боки, а коли тоті оба мужчини вернули задихані назад і сказали, що за втїкачем і слїд пропав і він їх виганьбив, як дїтьваків, то я би був таки присягав, що довгий Джек зовсїм невинний чоловік.

— То для мене дуже прикра річ, Гакінсе — сказав він. — Що подумає собі о тім капітан Трелявні. Той урвитель сидить собі тут і пє мій власний рум. Ти приходиш і кажеш менї, а той урвитель вириває нам таки з рук! Але я гадаю Гакінсе, що ти розповіш капітанови по правдї все як було; ти ще молодий, але розум у тебе як у старого. Але скажи сам, що я міг зробити, я що ходжу на отсїй деревлянній нозї? Як би я ще був моряком, так, як давнїйше, то я би его в однїй хвили зловив та наложив єму ланцушки на руки. А тепер —

Нараз урвав він тут свою бесїду і стояв з отвертим ротом, як би єму щось нового прийшло на гадку.

— А гроші за рум! — крикнув він. — Три чарки руму! Лихо знає, що такого, я й зовсїм на то забув, що він утїк не заплативши!

Опісля сїв він собі на лавку і став так сьміяти ся, що аж сьлози стапули єму в очах від сьміху. Та й я сьміяв ся, що аж від нашого сьміху по цїлій компатї залунало.

— Отто-ж з мене правдиве морске теля — сказав він наконець і протер собі очи. — Згодимо ся оба дуже добре, бо я в сїй справі поступив собі не лїпше як би й який хлопець корабельний. Але досить того і пора в дорогу. Обовязок обовязком. Наложу на голову свій триграний капелюх і піду з тобою до капітана Трелявні та розкажу єму о сїй пригодї. Ми оба, Гакінсе, не конче покрили ся славою в сїй справі, мушу з соромом то признати. Але з грішми за рум зробив менї таки доброго зби ка!

І він став знову сердечно сьміяти ся, так, що я, хоч і трохи инакше розумів той збиток, став і собі знову сьміяти ся.

Коли ми відтак ішли вздовж порту, показав ся він добрим проводирем для мене, бо розповідав менї о всїляких кораблях, попри котрі ми переходили, все що годилось знати, як они уладжені, кілько тон може на них змістити ся та до яких народів они належать; дальше поясняв менї роботу, яка на них відбувала ся: з одного виносили набір, на другий знов зносили набір, а якийсь третий лагодив ся вже випливати на море. Від часу до часу розповідав він менї сьмішні небилицї о кораблях та моряках, або повтаряв якийсь моряцкий вислів так довго, доки я аж не запамятав собі его добре. Я побачив з радостию, що й годї подумати собі лїпшого товариша корабельного.

Коли ми прийшли до гостинницї засїли були сквайр і доктор Ляйвезі до пива, щоби ще напити ся, заки підуть оглядати шунер.

Довгий Джек розповів їм свою історию від початку до кінця, при чім все розповідав так, як дійстно було, лиш що дещо представив в трохи яскравійших красках. При тім заєдно питав мене: А чи не так було, Гакінсе? — і я мусїв за кождий раз признати, що так.

Оба панове жалували того, що „чорний пес“ утїк, але годили ся з нами на то, що не дасть ся нїчого зробити. Похвалили ще довгого Джека, а той відтак пішов.

— Нинї по полудни о четвертій годинї мусять всї руки [2]) бути на корабли — сказав ще сквайр до него.

— Ау, ау, ser — відповів кухар ще раз обернувшись.

— Мушу Вам признати ся, сквайре — сказав доктор Ляйвезі, — що хоч я не велику вагу кладу на тих, що Ви їх вишукали, то бодай отсей Джек Зільвер менї подобає ся.

— А тепер — додав ще доктор — може

---

[2]) Вислів корабельний, значить тілько що „вся залога“, „всї матрози“ (або моряки).

муньский, залежить від того, як ціна в Чернівцях покаже.

Оповістка.

— Дирекция Товариства взаімних обезпечень „Днїстер" у Львові потребує, будьто зараз, будьто в найблизшім часі: *а)* 1 укінченого правника, по можности з практикою в більшій канцеляриї адвокатскій, нотариальній, судовій, або банковій, котрий вступивши до служби в Товаристві мавби також присвоїти собі знане рахунковости і технїки асекурацийної; *б)* 3 людий з укінченою ґімназиєю і іспитом з бухгальтерии подвійної і добрим письмом; *в* 3. молодих людий з укінченою низшою ґімназиєю до практики манїпуляцийної, з добрим письмом; *г)* 3. писарів з калїграфічним письмом. — Для кандидатів *а)* і *б)* конечне докладне знанє крім краєвих також німецкого язика; для кандидатів під *б в)* і *г)* стан вільний; для всїх вимогою непереступленє 40 лїт житя і добрий стан фізичний. Услівя що до висоти платнї подані будуть кандидатам під *а)* і *б)* по внесеню зголошень і сьвідоцтв, для кандидатів під *в)* і *г)* платня 25 до 30 зр. місячно. Через 1 рік треває служба провізорично. Подання з сьвідоцтвами відбутих студий і дотеперішного занятя (або відписами сьвідоцтв), curriculum vitae і сьвідоцтвом лїкарским, а під *в)* і *г)* також пробою письма вносити належить до Дирекциї „Днїстра" (Ринок ч. 10) як найскорше.

— Корнмана Мапа комунїкаций Галичини і Буковини, можна дістати в книгарни Г. Альтенберґа, Львів, площа Марияцка, ч. 4. Цїна мапи, разом з додатком статистичним, 1 зр. 80 кр.

М. Шим. поч. Кудринці: В справі фортепяну віднесїть ся до п. Еміля Калиновского, Львів, ул. Жулиньского, ч. 6.; він Вас поінформує також в справі фісгармонії. Або віднесїть ся в однїй і другій справі до Івана Слївіньского, ул. Коперника, ч. 16. Складів тих інструментів на провінциї не знаємо. В Чехах єсть фабрика фісгармоній фірми: František Červeny, Kralovy Hradec (Кеніґґрец); — Musikinstrumenten- u. Saitenfabrik von Hermann Trapp in Wildstein bei Eger (Böhmen). Кажіть собі прислати з сеї послїдної фабрики Preisliste über Pianino, Claviere u. Harmonium. — **Кречк. и Пил.:** Карти поодиноких повітів, видаия ґеоґрафічного інститута, можете дістати у Львові в книгарни Сайферта і Чайковского, Ринок ч. 24, поодинока карта коштує 50 кр. без пересилки. Але мусите ся знати добре на картоґрафії, коли хочете добре їх відчитувати; впрочім можна богато здогадати ся, н. пр.: колїсце з хрестиком серед села (церков); човенце на ріцї (перевіз, пором); чорний квадратик з оленїми рогами з двох боків і буквами I. H. (лїсничівка = Jäger-Haus). Карти ті продають секциями, значить ся так: цїла монархія, отже і Галичина подїлена в поперек (від півночи на полудне) на полоси (Zone) і ті полоси понумеровані: 1, 2, 3, 4 і т. д. і на колюмни від заходу на всхід, понумеровані: I, II, III і т. д. Книгар має сїтку з такою подїлкою і після неї вишукує карту. Ваші сторони Вашого повіту припадають як-раз на Zone 11. Col. XXXIV під назвою: „Мільниця" і обнимають місцевости від Збруча до Королївки і Монастирка над Серетом, Кулаківцї, Синьків, Пилипче, Мільниця, Грубчин над Днїстром і Завале над Збручем. То була би одна карта (за 50 кр.) Друга карта з Борщевом припаде в Zone 16, Col. XXXIV (долучить ся на північ від Монастирка, Королївки і Залуча. Трета карта припаде в Zone 11 Col. XXXV (долучить ся на всхід під Завале, Панївцї, Трубчин, аж до Окопів. Сї три карти можете на сьміло купувати; подайте лиш книгареви цони і колюмни і місцевости: Мільниця, Борщів, Окопи. Може бути, що від заходу в цонї 10 прийдесь ще одну карту докупити — се побачите пізнїйше. — **Дієтар при старостві:** 1) Артистичного малярства не так легко вивчити ся, як то здає ся. Артист-маляр мусить мати вище образованє і кінчити школу або й академію малярства. Треба учити ся і кілька лїт, після того, як хто має які здібности. На сам же початок треба уміти рисовити. То лиш старосьвітскі малярі (богомазники) учили ся в той спосіб, що ішли на практику до таких самих, та розтирали насамперед фарбу; нинї вже й фарб не треба розтирати, бо продають ся готові. У Львові єсть лиш двох малярів артистів, але они найчастїйше перебувають поза Львовом, бо займають ся роботами. Адреси їх: Корнило Устиянович, Ринок ч. 10 (нема у Львові, де — не знаємо), Теофиль Копистиньский ул. Краківска ч. 20. — 2) Ваш збірник думок, пісень і казок пішлїть на руки п. Осипа Маковея, редактора „Лїтературно-наукового Вістника" Львів ул. Пелчиньска ч. 16, II. поверх. То красно, що Ви тілько зібрали. Збирайте і дальше, особливо казки народні. — 3) Старі рускі дїла може Вам ще найскорше доставити антикварня Iґля, Львів ул. Сикстуска ч. 8. — (Дальші відповіди пізнїйше). — **Андр. Крис.:** З Ваших льосів не витягнений доси анї один. То суть сербскі льоси т. зв. табакові, котрих вартість єсть 10 франків або 5 зр. А то Вас оциганив той, хто Вам їх продав, коли Ви заплатили за них 60 зр.! Як би Ви хотїли тепер продати ті льоси, то Вам би дали за них лиш по 4 зр., разом 16 зр. А припустім, що Ви би хотїли тепер купити такі 4 льоси, то Ви би мусїли заплатити лиш по 5 зр. отже 20 зр., а не 60 зр.! Ну, але вже держіть, може що й виграєте. Сего тягненя, котре відбуло ся в Білґрадї дня 14 с. м. виграв один льос 100.000 франків або 50.000 зр. (а не 100.000 зр. як Вам говорено). В маю відбуде ся друге тягненє і один льос має виграти 30.000 франків або 15.000 зр., але за то 1200 льосів має виграти лиш по 12 і пів франка або 6 зр. 25 кр.; отже коли би котрийсь з Ваших льосів припав межи ті, то Ви би дістали всего лиш 6 зр. 25 кр. Але Ви мабуть того не знали, що ті льоси треба ще було у нас остемпльовати в урядї і не остемпльовали. Витягнений льос треба би длятого, і задля виплати посилати аж до Білґраду в Сербії, а то можна би зробити лиш через якийсь банк, котрому за то треба би заплатити. Отже в найлїпшім случаю могли би Ви дістати всего лиш 5 зр. або й меньше. Ну, але може бути, що льос виграє і більшу суму, хоч все-таки єсть більша правдоподібність, що виграє меньше. Трете тягненє відбуде ся аж у вересни. В тих місяцях звідайте ся знову у нас, але подайте серії і числа, а ми Вам скажемо, чи витягнені чи нї. — **Й. Након.:** 1) Купіть собі в аптицї за пару крейцарів лявандульового олїйку і ужийте на ніч перед днем, коли не потребуєте виходити, бо той олїйок, хоч дуже приятний, але пахне за сильно, так що аж забиває, а відтак скупайте ся, або добре обмийте ся теплою водою з милом. Зробіть так два або три рази, доки аж не поможе зовсїм. — 2) Фотоґрафію другої особи на тій самій фотоґрафії не можна знищити. — **Й Б. в Д.:** Дівчинку сироту, бо так можна єї назвати, можна би ще найскорше примістити в Дроговижи, але треба би старати ся о то перед кінцем шкільного року. Подане можна би внести від громади до Заряду фундациї Скарбківскої у Львові ч. 1 (будинок театральний). В подану треба би розповісти єї историю і сказати, що она калїка (але вигоена). — (Дальші відповіди пізнїйше.)

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

й Джім, коли хочете, іти разом з нами на корабель.

— Розуміє ся, що хочу — відповів сквайр. — Бери капелюх, Гакінсе, та ходи на корабель.

Глава девята.

Порох і зброя.

„Ґіспанїоля" стояла трохи подальше від порту а в дорозі до неї плили ми попри ґальони [3]) і весла від керми многих інших кораблїв, а наша лодка часом аж зачіпала об линви від їх якорів. Наконець доплили ми до нашого корабля, де старий, опалений і трохи зизоватий керманич Арров, з обручками в ушах поміг нам вилїзти на корабель і повитав нас. Він і сквайр, видко, були вже собі добрі приятелї, чого, як я опісля переконав ся, не було межи паном Трелявнї а капітаном.

Сей послїдний виглядав на сьмілого чоловіка, котрий всему на корабли знайшов якусь догану та й зараз поспішив ся подати нам причину того. Бо ледви що ми увійшли до каюти, як вже якийсь матрос запукав до дверий.

— Капітан Смолет хотїв би з Вами, пане, щось поговорити — сказав він.

— Я готов капітанови до услуг, попросїть, его нехай прийде сюди — відповів сквайр.

Капітан таки вже й ішов за своїм післанцем, а увійшовши до каюти замкнув двері за собою.

— Ну, капітане Смолет, що маєте нам сказати? Чей же вже все єсть в добрім станї та все готове до дороги.

— А таки то завсїгди найлїпше, сер, — відповів капітан — говорити отверто, хоч би то комусь і не подобало ся. Длятого кажу, що менї подорож не подобає ся, менї не подобає ся залога, та й керманич менї також не подобає ся. От і все щоби не богато говорити.

— Може Вам і корабель не подобає ся? — спитав сквайр, як менї здавало ся, дуже угнїваний.

— Того ще не можу сказати, сер — відповів капітан — бо я ще его не випробовав. Але здає ся, що то знамените судно, більше як то не можу сказати.

— А може Вам, сер, і властитель корабля не подобає ся? — спитав сквайр знову.

— Тут вмішав ся і доктор Ляйвезі до розмови.

— Лиш спокійно, без гнїву — сказав він — такі питаня можуть лиш когось розсердити. Капітан сказав або за богато або за мало і для того на всякий случай було би добре, щоби він пояснив нам свої слова. Ви кажете, що Вам не подобає ся подорож, в яку ми вибираємо ся. Чому-ж не подобає ся? коли сьмію поситати ся.

— Мене, сер, приймлено, щоби я пускав ся в дорогу, як то ми кажемо, на запечатані прикази, і повів корабель після указок сего пана на незвістне ему місце — відповів капітан. — Доси все добре. Але бо кождий з перед машту знає більше о сїй подорожи як я. На мій погляд то не красно, а може Ви то назвете як инакше?

— Нї — відповів доктор Ляйвезі.

(Дальше буде).

3) Ґальоном зве ся та часть на переднім кінцї корабля, що бувала в давнїйших кораблях украшувана всїлякими різбами і гербами.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Крехо єцкий**

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.